

ΚΑΛΛΙΘΕΑ 29/9/2021
ΑΡΙΘ.ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 2776

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση: Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κωδ. : 17671, Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604 553

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017)

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' /01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 19.3.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, κατοίκου και προσωρινά διαμένοντος στην (ΑΦΜ), ατομικά ως αλληλεγγύως υπεύθυνος με την ιδιότητα του ομορρύθμου εταίρου της εταιρείας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στο, (ΑΦΜ), κατά των παρακάτω πράξεων του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε ΠΕΙΡΑΙΑ:

α. Της υπ' αριθμ./...../2020 Οριστικής πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Παρακρατούμενου Φόρου Εισοδήματος από μισθωτή εργασία φορολογικού έτους 2014, με την οποία προσδιορίστηκε διαφορά φόρου ύψους 66.874,80 ευρώ, πλέον προστίμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ύψους 33.437,40 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 100.312,20 ευρώ και

β. Της υπ' αριθμ./...../2020 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Παρακρατούμενου Φόρου Εισοδήματος από μισθωτή εργασία φορολογικού έτους 2016 με την οποία προσδιορίστηκε διαφορά φόρου ύψους 190.282,40 ευρώ πλέον προστίμου άρθρου 58 Κ.Φ.Δ. ύψους 95.141,20 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 285.423,60 ευρώ και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω οριστικές πράξεις, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και τις σχετικές εκθέσεις ελέγχου.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 19.3.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σύντομο Ιστορικό

Οι ως άνω πράξεις, εκδόθηκαν κατόπιν διενέργειας μερικού φορολογικού ελέγχου, φορολογίας εισοδήματος βάσει της υπ΄ αρ. /2019 εντολής ελέγχου του της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά και την σύνταξη της από 17.12.2020 σχετικής έκθεσης μερικού ελέγχου.

Σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του ελέγχου στα βιβλία της εταιρείας με την επωνυμία «.....», που ο προσφεύγων είναι ομόρρυθμο μέλος, στα έγγραφα προσλήψεων και αποζημιώσεων απόλυσης προσωπικού, διαπιστώθηκε ότι κατέβαλλε χρηματικά ποσά για αποζημιώσεις απολυομένων, το φορολογικό έτος 2014 ποσό 334.374,00 ευρώ και το φορολογικό έτος 2016 ποσό 951.412,00 ευρώ.

Από τον έλεγχο των προσκομισθέντων μισθοδοτικών καταστάσεων, εγγράφων ΟΑΕΔ, προσλήψεων, απολύσεων κλπ, προέκυψε ότι η πλειονότητα των εργαζομένων που προσέλαβε η ΟΕ ήταν εργάτες με ημερομίσθιο 58 ευρώ μικτά, οι οποίοι εργάστηκαν από λίγες ημέρες έως λίγους μήνες. Σε πολλούς από αυτούς έχουν καταβληθεί μεγάλα ποσά αποζημιώσεων ενώ δεν δικαιούνταν με βάση την κείμενη νομοθεσία γιατί η απασχόληση τους ήταν μικρότερη από ένα (1) χρόνο. Εμφανίζονται περιπτώσεις εργαζομένων που έχουν προσληφθεί και έχουν απολυθεί περισσότερες από μια φορές μέσα στον ίδιο χρόνο. Τα εν λόγω ποσά έχουν συμπεριληφθεί στις ετήσιες βεβαιώσεις αποδοχών και από τον δειγματοληπτικό έλεγχο των ετήσιων δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος των δικαιούχων, η φορολογική αρχή διαπίστωσε ότι τα εν λόγω ποσά έχουν δηλωθεί στον κωδ.617 της δήλωσης, <<Εισοδήματα που εξαιρούνται από το φόρο και την εισφορά>>.

Ο έλεγχος, θεώρησε τα ως άνω ποσά που έλαβαν οι εργαζόμενοι, ως πρόσθετες αμοιβές αυτών και όχι αποζημιώσεις απόλυσης, που υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου 20% σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 60 παρ.4 του ΚΦΕ.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση, των ως άνω προσβαλλόμενων πράξεων, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε΄ Πειραιά, προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

1.Εσφαλμένος καταλογισμός παρακρατούμενων φόρων στο εισόδημα για τα φορολογικά έτη 2014 και 2016

.....

<<Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει σαφώς ότι η αποζημίωση απόλυσης που καταβάλλει ο εργοδότης στον εργαζόμενο μετά την αποχώρησή του και μέχρι του ποσού των 60.000 € δεν επιβαρύνεται με φόρο εισοδήματος και άρα επ΄ αυτής δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου από τον καταβάλλοντα εργοδότη. Σε περίπτωση που η καταβαλλόμενη αποζημίωση απόλυσης υπερβαίνει το ανωτέρω χρηματικό ποσό των 60.000 €, τότε επιβαρύνεται

με φόρο εισοδήματος κατά την κλίμακα του άρθρου 15 παρ. 3 του Ν. 4172/2013 και ο υπόχρεος εργοδότης οφείλει να προβεί σε σχετική παρακράτηση φόρου.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, με βάση την κείμενη εργατική νομοθεσία, την φορολογική νομοθεσία, αλλά και την νομολογία, ο εργοδότης υποχρεούται, όσον αφορά την αποζημίωση απόλυσης, να καταβάλει το ελάχιστο – νόμιμο ποσό αυτής προς τον εργαζόμενο, ουδόλως όμως κωλύεται να καταβάλει μεγαλύτερο χρηματικό ποσό από ελευθεριότητα. Το ποσό μάλιστα αυτό, ο εργοδότης δικαιούται να το εκπέσει από τα σχετικά ακαθάριστα έσοδά του ως δαπάνη, θεωρούμενο ως παραγωγική δαπάνη, χωρίς μάλιστα εκ του λόγου αυτού να μεταβάλει τον χαρακτήρα αυτής ως αποζημίωση απόλυσης (βλ. ενδ. ΣτΕ 3735/1988, ΣτΕ 2993/1991)>>.

2. Μη επαρκής αιτιολογία

<<Στην προκειμένη περίπτωση, η φορολογική αρχή ΟΥΔΟΛΩΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΕΙ την υποχρέωσή μας προς παρακράτηση φόρου εκ μέρους της εταιρείας μας, και μάλιστα με πλήρη και επαρκή αιτιολογία, όπως έχει υποχρέωση, αρκούμενη μόνο σε γενικές και αόριστες αιτιάσεις και κρίσεις όσον αφορά τον χαρακτήρα της σχετικής καταβολής, την οποία χαρακτηρίζει, παντελώς αυθαίρετα, ως πρόσθετη παροχή (bonus) αντί του ορθού χαρακτήρα αυτής ως αποζημίωση απόλυσης.

Κατά συνέπεια, μη νομίμως και με πλημμελή άλλως ελλιπή αιτιολογία η Φορολογική Αρχή προέβη στην κρίση περί υποχρέωσής μας για διενέργεια παρακράτησης φόρου για τα σχετικά ποσά που αποτελούν αποζημίωση απόλυσης των εργαζομένων της εταιρείας μας και ως εκ τούτου για το λόγο αυτό οι προσβαλλόμενες Οριστικές Πράξεις τυγχάνουν μη νόμιμες και ακυρωτέες>>.

Σημειώνεται ότι κατά των ίδιων ως άνω καταλογιστικών πράξεων, έχει υποβληθεί στην Υπηρεσία μας η με ημερομηνία κατάθεσης 03/03/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία, ΑΦΜ Για την εν λόγω ενδικοφανή προσφυγή, το περιεχόμενο της οποίας συνεκτιμάται, θα εκδοθεί ξεχωριστή απόφαση από την Υπηρεσία μας.

Επειδή με το άρθρο 50 του Ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας), όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με το άρθρο 34, παρ. 1 του Ν. 4646/2019, ορίζονταν τα εξής:

«1. Τα πρόσωπα που είναι πρόεδροι, διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου τόκων και προστίμων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως μαζί με τα πιο πάνω πρόσωπα, για την πληρωμή των κατά το προηγούμενο εδάφιο οφειλόμενων φόρων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.

2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ευθύνονται προσωπικά και αλληλεγγύως για τους παρακρατούμενους φόρους το ΦΠΑ και όλους τους επιρριπτόμενους φόρους και κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν ως εξής:

α) Αν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα που είχαν μία από τις ως άνω ιδιότητες από τη λήξη της προθεσμίας απόδοσης του φόρου και μετά.

β) Αν δεν έχει γίνει η παρακράτηση φόρου, όλα τα πρόσωπα, που είχαν μία από τις πιο πάνω ιδιότητες κατά το χρόνο που υπήρχε η υποχρέωση παρακράτησης του φόρου.

7. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεσή του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα.

.....».

Επειδή με το άρθρο 50 του Ν. 4174/2013, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 34, παρ. 1 του Ν. 4646/2019, ορίζονται τα εξής:

«1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

2. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως με τα υπό παρ. 1 πρόσωπα για την πληρωμή των οφειλομένων φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων και των επ' αυτών τόκων, προστίμων, προσαυξήσεων και οποιωνδήποτε χρηματικών κυρώσεων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους.

....

4. Πρόσωπα ευθυνόμενα για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας σύμφωνα με το παρόν άρθρο δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεσή του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα.

.....».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 66, παρ. 29 του Ν. 4646/2019, όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 4701/2020 και ισχύει αναδρομικά από 12/12/2019, «οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευσή του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις

οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής.

Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 63, παρ. 1 του Ν. 4174/2013, «ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται κατά το χρονικό διάστημα από 1 έως 31 Αυγούστου. Η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου ορίζεται σε εξήντα (60) μέρες για φορολογούμενους κατοίκους εξωτερικού.

Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του προέδρου πρωτοδικών του διοικητικού πρωτοδικείου, σύμφωνα με την περίπτωση δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, όπως εκάστοτε ισχύει».

Επειδή σύμφωνα με την Ε. 2128/2020 Εγκύκλιο του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα «Άσκηση ενδικοφανούς και δικαστικής προσφυγής από τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013», με την οποία κοινοποιήθηκε η υπ' αριθμόν 498/2020 Απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών δύναται να εξετάζει λόγους περί ελλείψεως των κατά νόμον προβλεπόμενων προϋποθέσεων γένεσης της αλληλέγγυας ευθύνης του προσφεύγοντος.

Επειδή με την Ε. 2173/2020 διευκρινίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι «Σε ό,τι αφορά την ευθύνη των ομόρρυθμων εταίρων ομόρρυθμων ή ετερόρρυθμων εταιρειών, έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 249 και επόμενων του ν.4072/2012, οι οποίες προβλέπουν απεριόριστη και εις ολόκληρον ευθύνη των ομόρρυθμων εταίρων για τα χρέη της εταιρείας ως προς κάθε πιστωτή, επομένως και ως προς το Δημόσιο.

Επειδή σύμφωνα με τα ανωτέρω, οι διατάξεις των άρθρων 249 και επόμενων του Ν. 4072/2012, αναφέρονται συγκεκριμένα στην ευθύνη των ομορρύθμων εταίρων, οι οποίοι ουσιαστικά ταυτίζονται με το νομικό πρόσωπο, μη περιοριζόμενοι στη διαχείριση/εκπροσώπηση αυτού.

Επειδή συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση τυγχάνουν εφαρμογής οι ειδικότερες διατάξεις του Ν. 4072/2012 και όχι οι διατάξεις του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013.

Επειδή ως εκ τούτου, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως **απαραδέκτως υποβληθείσα**.

Αποφασίζουμε

Την απόρριψη της από 19.3.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της